

**[Energiministeren]**

Kommissionens skrivelse angives det blot, at det er statsstøtteforanstaltningerne, der ikke må gennemføres, før Kommissionen har vedtaget en beslutning derom, og man kommer også ind på Kommissionens juridiske grundlag.

Derfor kan man sige, at det selvfølgelig er regeringens eget ansvar at vurdere statsstøtteelementerne, og både på baggrund af spørgsmålenes udformning og på baggrund af kontakten til Kommissionen skal der ikke herske tvivl om, at regeringen har valgt at følge et forsigtighedsprincip i sagen. Det skal forstås på den måde, at når det er uklart, hvilke love Kommissionen inddrager i sin vurdering, vælger vi at anbefale en udsættelse af alle lovene, indtil den nødvendige afklaring har fundet sted.

Da lovforslagene blev fremsat i Folketinget i november 1991, blev det slået fast, at nogle af tilskuds- og udgiftsordningerne skulle anmeldes til EF-Kommissionen i henhold til statsstøttereglerne, og derfor foretog vi en vurdering af, hvilke af de otte love i pakken der burde anmeldes. Den vurdering førte altså til, at vi anmeldte fire af lovene, og den vurdering står vi for så vidt stadig ved. Men nu har Kommissionen altså stillet en række spørgsmål, og det er vel at mærke til alle otte love. Det er nu engang sådan, at det ikke i denne fase er op til det enkelte medlemsland at afgøre, hvad der er lovlig statsstøtte. Kommissionen skal vurdere en række komplicerede love og få klarhed over, om der er ulovlig statsstøtte i pakken, og i denne fase er det simpelt hen traktatbrud at sætte nogen af statsstøtteelementerne i kraft.

Det er altså på den baggrund, at regeringen har fundet det nødvendigt at fremsætte lovforslaget. Vi er tilfredse med tilslutningen fra Folketingets partier og kan selvfølgelig også i det videre udvalgsarbejde tilsige al mulig bistand. Og ligesom hr. Poul Nielson håber vi, at forslaget vil få en hurtig vedtagelse i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

**Afstemning**

Lovforslagets overgang til anden behandling  
 vedtoges uden afstemning.

**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**2) Første behandling af lovforslag nr. L 217:**

*Forslag til lov om ændring af ligningsloven.  
 (Fribolig for forældre m.fl.).*

Af skatteministeren (Thor Pedersen, fg.).  
 (Fremsat 30/1 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

**Forhandling**

**Karen Jespersen (S):**

Forslaget er fremsat på baggrund af en helt konkret sag, hvor en mand lader sin mor bo gratis i en selvstændig bolig, han ejer i tilknytning til sin egen bolig. Den pågældende bliver så ifølge gældende regler beskattet af den manglende lejeindtægt for moderens bolig, skønt han selv sagt ikke har denne indtægt, fordi hans mor bor gratis. Det virker selvfølgelig urimeligt, og Socialdemokratiet vil også gerne være med til at se på mulighederne for at lave om på reglerne.

Men skatteministerens forslag er ikke velegnet til at løse problemet. Man kan sige, det er at skyde gråspurve med kanoner, og det vil efter vores mening gøre skattelovgivningen endnu mere uklar og vanskelig at administrere.

Efter vores mening er forslaget for bredt anlagt. Det vil kunne udnyttes af alt for mange, der sådan set ikke har brug for at få denne håndsrækning. Forslaget omfatter alle forældre, svigerforældre og bedsteforældre over 67 år og alle boligformer. I dag er det jo sådan, at to generationer ofte vil bo sammen og ejer et hus i fællesskab, men hvis dette forslag bliver vedtaget, vil det medføre, at børnene kan eje det og lade forældrene eller bedsteforældrene bo gratis. På den måde kunne man give dem en skattefri gave, og jeg ved ikke, om det er hensigten med forslaget. Vi synes i hvert fald ikke, at det bør kunne udnyttes på den måde.

Man kan også sige, at forslaget vil være svært at kontrollere og administrere, for skatte-

[Karen Jespersen]

fordelen afhænger altså af, hvor stor en del af boligen der er beboet, og hvor stor en del af året det drejer sig om. Og det kan være svært for de lokale skattemyndigheder at vurdere det. Faktisk er jeg meget enig i det, skatteministeren selv skrev i december 1991 i et brev til Nordborg Kommune, der har haft problemet inde på livet:

»Jeg ser dog ingen mulighed for at løse problemet ved en ændring af skattereglerne om skattepligt ved vederlagsfri udleje. Et sådant regelsæt vil medføre store praktiske og administrative vanskeligheder, idet skattemyndighederne så skal forsøge at afgrænse de udlejere, der sparer det offentlige for sociale ydelser ved at udleje til nærstående.«

Man kan selvfølgelig sige, at skatteministeren selv løser et af problemerne ved at lade forslaget gælde for alle over 67 år, men det betyder altså også til gengæld, at forslaget vil komme til at omfatte en efter vores mening alt for bred personkreds.

Socialdemokratiet havde gerne set, at skatteministeren først havde fremskaffet en oversigt over de eksisterende muligheder for at hjælpe sådanne familier gennem den eksisterende lovgivning. Dette grundlag vil vi nu forsøge at fremskaffe i udvalgsarbejdet, og så må vi vurdere, om der er behov for en mindre ændring i skattelovgivningen, der tager sigte på det helt specielle problem, når der er to boliger i ét hus. Men det må i alt fald ikke være en ændring, der har så bred en rækkevidde som her, det skal være lettere at administrere og kontrollere, og det må ikke give mulighed for skatte-tænkning.

**Kai Dige Bach (KF):**

Med skatteministerens forslag om at ændre ligningsloven har vi fået det udspil, som man lovede efter presseomtalen af de nugældende regler, hvor børn beskattes af en bolig, som de stiller til rådighed for deres forældre.

Det Konservative Folkeparti har længe været indstillet på, at der skulle ske en lovændring. Vores udgangspunkt er nemlig, at hvis vi privat og inden for familiens rammer vil stille pleje, praktisk hjælp eller bolig til rådighed for en anden, skal disse ønsker meget gerne stimuleres, og der skal i hvert fald ikke lægges urimelige hindringer i vejen. Derfor er Det Konservative Folkeparti også indstillet på, at

vi skal gennemføre en hurtig udvalgsbehandling, så de mennesker, der allerede huser deres forældre, kan få en afklaring på de skattemæssige konsekvenser.

I forslagens bemærkninger er der gjort rede for nogle misbrugsmuligheder i form af skatte-tænkning, som der er taget højde for i forslaget. Jeg er fuldstændig enig i, at vi skal undgå lovgivning, som beforder skattetænkning og en udnyttelse af lovens ord, som ikke har baggrund i vort ønske om at tilgodese de mennesker, der f.eks. stiller en bolig gratis til rådighed for deres forældre. Samtidig skal vi passe på, at loven bliver så ubureaukratisk og enkel som muligt, og derudover kunne jeg godt tænke mig, at vi i udvalget arbejdede lidt med spørgsmålet om, hvorvidt loven kan udvides til også at omfatte forældre, som ikke er fyldt 67 år. Vi må også se på, om der kunne være mulighed for at stille en bolig helt eller delvis til rådighed, uden at der nødvendigvis skal være tale om bofællesskab, og endelig vil jeg meget henstille til alle deltagerne i finanslovaftalen, at vi kan blive enige om at lade loven træde i kraft allerede pr. 1. januar 1992 frem for 1993, som det foreslås.

Det Konservative Folkeparti kan, som det er fremgået af det foregående, gå ind for forslaget.

**Peter Brixtofte (V):**

Der er tale om et særdeles velbegrunnet forslag, som tager udgangspunkt i et konkret eksempel, hvor man har fået øjnene op for, at skattereglerne måske ikke er helt så hensigtsmæssige, som man kunne ønske.

Det er jo gammel tradition i Danmark, at man har indgået aftægtskontrakter eller andre aftaler, så forældrene kunne blive boende hos børnene på nærmere aftalte vilkår. I vort moderne samfund er det ikke mere så almindeligt, at generationerne bor sammen, men når det sker som i de tilfælde, der har været draget frem, må det også være rigtigt, at man har mulighed for det uden at blive straffet økonomisk. Og det er netop dette forhold, som forslaget sigter på at afhjælpe.

Der eksisterer i dag en række regler, som har til hensigt at modvirke skattetænkning, bl.a. med hensyn til udveksling af gaver generationerne imellem og vedrørende beskatning af indtægter. Efter Venstres opfattelse tager for-

[Peter Brixtofte]

slaget højde for de forskellige skattemæssige problemer, og derfor er vi indstillet på en hurtig udvalgsbehandling for at få forslaget gennemført uændret.

**Jens Thoft (SF):**

Dette forslag er efter min bedste opfattelse det rene gas, et pragtfuldt eksempel på, hvordan dagspressen slæber Folketinget rundt ved næsen. En skatteyder i Nordborg var utilfreds med, at han skulle beskattes af en lejeværdi, og da Folketingets Skatteudvalg fik den første henvendelse fra ligningskommissionen, skrev jeg: Hvorfor lader I ikke bare ejendommen få status som enfamilieshus, så er det problem løst? Nej, for så ville han miste alle fradragene, og dem ville han endelig beholde.

Jeg mener, at vi udelukkende har fået denne sag på dagsordenen, fordi vi har en ukvalificeret dagspresse, et tv, som render i halen på dagspressen, og nogle folketingsmedlemmer, som render i halen på dagspressen og tv.

Det rammer fuldstændig skævt. Jeg er helt enig med fru Karen Jespersen. Jeg skal give et enkelt lille eksempel på, hvor skævt det rammer. Hvis man forestiller sig, at vi har en lavtlønnet, som modtager boligsikring i et almennyttigt byggeri, og som lader sin gamle far bo der, hvad vil da være resultatet, efter at dette lovforslag er vedtaget? Jo, der vil lige præcis ske det, at når den gamle far flytter ind, skal hans indtægt medregnes, og så vil man miste boligsikringen. Her hjælper man udelukkende folk, der er så velsituerede, at de har råd til at overdrage eller købe en ejendom til deres gamle forældre. Og hvad angår udlejningsejendomme, er det helt skævt, for her beholder udlejeren alle fradragene, men skal ikke beskattes af indtægten. Altså, jeg synes, nu holder vi!

SF vil gerne være med til at finde en løsning, hvis der er et problem. Men jeg må erkende, at jeg har meget svært ved at se problemet. Jeg må også erkende, at jeg har sværere end min egen folketingsgruppe ved at se, at der er et problem. Jeg synes, dette er det rene gas. Jeg vil bede skatteministeren i sin svartale besvare spørgsmålet: Er det ikke rigtigt, at hvis man, efter at dette lovforslag er vedtaget, lader sin gamle far bo i en almindelig lejlighed, hvortil man får boligsikring, vil det gå ud over boligsikringen?

**Ole Donner (FP):**

Fremskridtspartiet er positiv over for skatteministerens forslag til at ændre disse regler om fribolig for forældre m.fl. I december måned 1991 behandlede Folketinget et forslag fra Fremskridtspartiet, lovforslag nr. L 126, som havde præcis de samme intentioner som skatteministerens forslag. Vi fremsatte dengang et forslag om ændring af loven vedrørende fribolig ud fra den betragtning, at vi finder, det er helt uanstændigt og urimeligt, at så mange familier over det ganske land er blevet ramt af fiktiv beskatning, fordi de har ældre familiemedlemmer boende i en ekstra lejlighed eller i en aftægtsbolig. Vi mener, at det er et sundt princip, hvis man kan have familiemedlemmer boende i en lejlighed eller et aftægtshus, således at man har mulighed for at holde familien samlet, og i mange tilfælde medfører det, at man sparer det offentlige for meget store udgifter til alternative ophold som f.eks. plejehjem, beskyttede boliger el.lign.

Skatteministeren har tidligere her i Folketinget sagt, at man gerne ville være med til at ændre på forholdene, hvis det bare kunne gøres på en fornuftig måde, så det ikke blev mere bureaukratisk, end det er i øjeblikket. Derfor fremsatte Fremskridtspartiet et kort og præcist forslag, der alene foreslår, at man tilføjer et punkt A til § 12, hvori der står: »Værdien af hel eller delvis fribolig, som den skattepligtige stiller til rådighed, medregnes ikke i den skattepligtige indkomst.« Lettere kan det ikke gøres.

Skatteministeren har fulgt Fremskridtspartiet så langt, at ministeren er enig i, at der skal tilføjes et punkt A under § 12. Men så kommer der en lang række vigtige bestemmelser – det er delt op i hele 6 punkter – hvor man tager en masse forbehold, og hvor der lægges op til en lang række sager ved domstole og en sikring af, at folk både i skatteadministrationen, hos revisorer, i Landsskatteret, Skatteankenævn og lign. kan holdes beskæftiget.

Vi synes, det er fantastisk, at man fra skattemyndighedernes side ikke vil være med til at forenkle principperne. Man kører stadig med en fiktionsteori, hvor man f.eks. overvejer, om en sparet udgift er lig med en indtægt, som man kan beskatte, selv om den ikke er reel. Det svarer fuldstændig til de sager, der har været så mange af, hvor en direktør har arbejdet gratis

[Ole Donner]

for et anpartsselskab ejet af ham selv, og så vil skattemyndighederne have, at han skal beskattes af en fiktiv indtægt. Eller om direktøren, der låner sit anpartsselskab et eller andet beløb, også skal beskattes af en ren renteindtægt, selv om der reelt ikke er betalt nogen rente. Det er sådan nogle ting, som vi i Fremskridtspartiet gerne vil være med til at få fjernet, og derfor bør man lave reglerne så enkle som overhovedet muligt.

Men vi er altså meget positive over for skatteministerens lovforslag og glæder os over, at skatteministeren så hurtigt efter, at Fremskridtspartiet har fremsat sit forslag, nu kommer med et forslag til ændring af den selv samme paragraf med det samme indhold, bare på en lidt mere besværlig måde end foreslået af Fremskridtspartiet. Derfor håber vi, at vi under udvalgsarbejdet kan forenkle reglerne så meget, som det overhovedet er muligt, men vi er tilfredse med, at lovforslaget kan blive gennemført.

**Bente Juncker (CD):**

På CD's vegne skal jeg sige, at vi er helt enige i intentionerne i dette lovforslag. Vi synes måske, det er lidt unødigt kinesisk og utroligt besværligt. Jeg vil næsten mene, at hvis man stillede et ændringsforslag til Fremskridtspartiets forslag, var det det forslag, der var det enklateste, det letteste og det mest gennemskuelige. Men kan det ikke være anderledes, så stemmer CD selvfølgelig for det foreliggende lovforslag.

**Niels Helveg Petersen (RV):**

Det Radikale Venstre har sympati for dette lovforslag, ikke mindst af den grund, at hvis forslag af denne art ikke gennemføres, opstår der situationer som dem, der har været omtalt i pressen, som er stærkt stødende.

Vi erkender, at der er tekniske problemer i lovforslaget. Dem må vi selvfølgelig se på under udvalgsarbejdet. Vi vil gå til udvalgsarbejdet med grundlæggende sympati for hensigt og udformning.

**Kofod-Svendsen (KRF):**

Kristeligt Folkeparti støtter varmt dette lovforslag. Vi mener, der ligger et rigtigt familiepolitisk sigte bag forslaget.

Da sagen dukkede op i Nordborg, tror jeg det var, sagde vi straks, at det var en sag, vi ville tage op. Jeg har haft flere møder med skatteministeren om sagen, og jeg kan derfor kun udtrykke tilfredshed med, at lovforslaget er fremkommet. Vi vil selvfølgelig støtte forslaget og håber, at vi hurtigt kan få det gennemført. Og sådan som bemærkningerne er faldet her under førstebehandlingen, mener jeg også, jeg kan tælle så langt, at der skulle være gode muligheder for, at vi får det gennemført, og det hilser jeg varmt velkommen.

**Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse, som lovforslaget har fået fra et flertal her i Tinget. Jeg synes, det er tilfredsstillende, at der er udsigt til nu at få ordnet denne lille knast i skattesystemet.

Både fru Karen Jespersen og hr. Jens Thoft havde en række stærke, navnlig skattetekniske indvendinger imod lovforslaget. Men jeg synes egentlig, at en af de meget velbegrundede måder at anskue forslaget på, var, som hr. Niels Helveg Petersen gjorde det, nemlig ved at stille spørgsmålet: Jamen hvad er situationen, hvis vi ikke gør noget? Så er situationen jo netop, at vi vil kunne opleve en række – om ikke mange, så dog alligevel nogle – af de situationer, som har været omtalt i dagspressen, hvor en familie føler, at den kommer i en skattemæssig klemme, fordi den selv påtager sig en opgave, som ellers ville ligge i det offentlige system. Regeringen synes, det er forkert, at der så at sige skal lægges en beskatning på det, at familier på privat basis klarer noget, som ellers skulle løses af det offentlige system.

Derfor vil jeg også samlet både til fru Karen Jespersen og til hr. Jens Thoft sige, at man jo altid kan fremhæve en lang række skattetekniske betragtninger. Men en gang imellem er man nødt til at sige: Mennesket skal gå forud for systemet. Jeg vil endda sige, at det skal man ikke bare gøre en gang imellem, det skal man faktisk gøre til sin hovedledetråd, hver gang vi lovgiver. Og når vi så bliver opmærksomme på, at de gældende skatteregler på en uhenigtsmæssig måde skattemæssigt straffer det, at en familie selv påtager sig en opgave, som ellers skulle løses af det offentlige, er tiden inde til at løse det problem på en så effektiv og afgrænset måde, som det overhovedet kan lade

**[Skatteministeren]**

sig gøre. Det føler regeringen er lykkedes med det forslag, der ligger her.

Jeg skal sige til hr. Ole Donner, at det da er rigtigt, at Fremskridtspartiet allerede den 26. november fremsatte et forslag til ændring af ligningsloven vedrørende samme problemstilling, som vi behandler her. Men det forslag, som Fremskridtspartiet stillede, er betydelig mere vidtgående end dette lovforslag, nr. L 217, idet Fremskridtspartiets forslag ikke indeholder nogen begrænsninger med hensyn til personkredsen, friboligens placering i forhold til den skattepligtiges bolig, fradrag og størrelse eller modtagerens indkomst. Det var også derfor, at jeg den 12. december, da vi havde første behandling af Fremskridtspartiets forslag, udtalte, at regeringen principielt er enig i Fremskridtspartiets intentioner, at der skulle gennemføres en ændring af reglerne, så de blev mere rimelige end de nuværende, men at regeringen ikke kunne tilslutte sig et forslag, der var så vidtgående som det, Fremskridtspartiet havde fremsat.

Derfor var det, jeg udtalte, at regeringen overvejede at fritage for beskatning, når en bolig stilles til rådighed for nære pårørende, der på grund af alder eller svagelighed i øvrigt er stærkt plejkrævende. Og det er dette specifikke sigte, regeringen har tilstræbt at opnå med det lovforslag, vi har til behandling her. Derfor kan jeg heller ikke give fru Karen Jespersen ret i, at lovforslaget kan udnyttes af alt for mange. Vi har forsøgt både at gøre det administrativt enkelt og alligevel begrænse det til den kreds, hvor man må sige, der kan være et behov for en skattemæssig lempelig behandling i en situation, hvor en familie vil tage sig af f.eks. forældre, som er stærkt plejkrævende. Jeg synes, vi må påskønne, når familier selv vil klare den slags opgaver. Vi ved jo alle sammen, at det er ikke det almindelige. Det er ikke ret mange tilfælde, vi taler om her, men så meget stærkere grund er der da til at få løst det lille problem, der så er, når en familie endelig beslutter sig til, at den selv vil klare en sådan opgave.

Så stillede hr. Jens Thoft mig det spørgsmål, om dette forslag for lejerens vedkommende kunne få nogen betydning for tildelingen af boligsikring. Her bliver jeg nødt til at svare hr. Jens Thoft, at det vil altså kræve et nøjere studium af detaljer i boligstøttelovgivning, før jeg tør give hr. Jens Thoft et endeligt svar på

det. Det, der her er det afgørende, er spørgsmålet om definitionen på en husstand og en husstandsindkomst, som jo påvirker tildelingen af boligsikring, men jeg vil gerne stille hr. Jens Thoft i udsigt, at vi kan dyrke netop dette spørgsmål videre under udvalgsarbejdet.

Alt i alt har det været positivt at registrere, at der har været tilslutning til forslaget fra et flertal her i Tinget.

(Kort bemærkning).

**Jens Thoft (SF):**

Jeg vil skynde mig straks at takke ministeren for tilsagnet, fordi jeg synes, det er væsentligt at sikre i det mindste en ligestilling, og ministerens svar viste også, at det havde man overhovedet ikke fået taget i betragtning. Det var en af årsagerne til, at jeg kaldte forslaget for det rene gas, for jeg synes, at inden ministeren kommer rendende i Folketinget med sådan et forslag, burde man have gennemskuet i det mindste nogle af konsekvenserne.

Ministeren talte meget om mennesket forud for systemet, og her er jeg meget enig med ministeren, ligesom SF også er meget enig i, at det er helt fint, at folk tager bedre vare på de gamle. Men jeg synes, at skatteministerens forslag savner konsekvens. Nu glæder jeg mig over, at det ser ud, som om lejerne måske bliver omfattet, men sådan som det er i dag, vil pensionistens pension indregnes som en del af husstandsindkomsten. Det ville da være godt, hvis man fik en ligestilling.

Jeg er utilfreds med, at man ikke tager den skattemæssige konsekvens af forslaget. Man siger, at nu holder vi skatten udenfor. Næh nej, det gør man ikke; man holder indtægterne udenfor. De til indtægterne svarende driftsudgifter er jo fortsat fradragsberettigede. Hvis vi tager tofamilieshuset, vil ejendomsskatten fortsat være fradragsberettiget, der vil fortsat være det dobbelte standardfradrag. Skal der være nogen konsekvens i det, må man også holde de til indtægterne svarende driftsudgifter udenfor. Når der er tale om udlejningsejendomme, må man tage en tilsvarende andel af ejendommens driftsudgifter. Er der otte lejligheder i ejendommen, må man holde en ottendedel af driftsudgifterne udenfor. Det kan ikke være sådan, at man får alle fradragene, men ikke skal beskattes af indtægten. Tingene må efter min mening nødvendigvis hænge sammen.

[Jens Thoft]

Til sidst vil jeg sige, at jeg er utilfreds med, at dette fortrinsvis er et lovforslag, som støtter velsituerede. Jeg så gerne, at man i øvrigt sikrede en ordentlig offentlig støtte til de ældre, og det mener jeg ikke man bare skal gøre via en sådan privatisering, som her er foreslået.

(Kort bemærkning).

**Ole Donner (FP):**

Skatteministeren var så venlig i sit indlæg at omtale Fremskridtspartiets forslag og sagde, at det var et udvidet forslag i forhold til det, der nu fremsættes af regeringen. Det er jeg selvfølgelig helt enig med ministeren i; det svarer nøje til Fremskridtspartiets skattetanker, at man vil gøre det så lempeligt som overhovedet muligt for borgerne. Der har vi så en divergerende opfattelse i forhold til regeringen.

Ministeren nævnedes under behandlingen af Fremskridtspartiets lovforslag i november måned, at ministeren havde sympati for, at nære pårørende skulle kunne bebo en aftægtsbolig eller en lejlighed, uden at det medførte skattemæssige konsekvenser. Det har nu udmøntet sig i dette lovforslag, hvor der står, at man kan stille en bolig til rådighed for ægtefællers forældre, stedforældre eller bedsteforældre. Fremskridtspartiet mener, at man burde gå videre og også medtage brødre og søstre. Der findes masser af eksempler på, at folk har en ældre bror eller søster boende, som er plejekrævende, og det mener vi også burde have været taget med. Derfor havde vi formuleret vores forslag, som vi havde.

Jeg vil slutte med at sige, at vi mener, at dette trods alt er et skridt i den rigtige retning, og derfor støtter vi helhjertet forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

### *Afstemning*

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

### **3) Første behandling af lovforslag nr. L 219:**

*Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fradrag for faglige kontingenter).*

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.  
(Fremsat 4/2 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

### *Forhandling*

**Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Det lovforslag, som Kristeligt Folkeparti her har fremsat, går ud på, at der skal ske en delvis ophævelse af fradragsretten for faglige kontingenter. Efter lovforslaget skal skattepligtige, der har indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed, ikke længere kunne fratække den del af kontingentet, der medgår til dækning af ikke-erhvervsmæssige udgifter i foreningen. Derimod skal den pågældende fortsat ved indkomstopgørelsen kunne fratække den del af kontingentet, der medgår til dækning af udgifter af erhvervsmæssig karakter i foreningen.

For skattepligtige, der ikke har indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed – og det vil jo i hovedsagen sige lønmodtagere – foreslås også en begrænsning af fradragsretten, nemlig en beløbsmæssig begrænsning af fradragsretten for faglige kontingenter. Fradraget kan herefter højst udgøre 2.400 kr., og de 2.400 kr. bliver så reguleret efter de almindelige reguleringsregler i skatteloven.

Baggrunden for lovforslaget er, at der efter forslagsstillernes opfattelse ikke bør være fradrag for faglige kontingenter, der bl.a. bruges til politisk virksomhed i partier med tilknytning til arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer, idet statskassen på den måde indirekte bidrager til finansiering af politiske aktiviteter. Ud over dette mener forslagsstillerne, at mange af foreningernes aktiviteter må betragtes som ikkefagligt relaterede. Forslagsstillerne har lagt vægt på, at indgrebet skal omfatte såvel arbejdstagere som arbejdsgivere.

Det er jo sådan, at det faglige kontingent oftest består af flere dele, typisk f.eks. konfliktbidrag, bidrag til generelle serviceydelser, bidrag til egentlige faglige aktiviteter og til administration og lign. Ofte betales der kontingent til både en hovedforening og en lokalforening, og